

Benjamin Marchetti: “Het tekort aan arbeidskrachten is zorgwekkend”

Ook de firma Marchetti, die sinds 2006 actief is in de houtbouwsector, werd midscheeps getroffen door de coronacrisis. Na enkele moeilijke maanden herstelt het bedrijf zich langzaam maar zeker. Wij spraken met zaakvoerder Benjamin Marchetti, die bezorgd is over het aanhoudende tekort aan werkkrachten en de buitensporige stijging van de prijzen van bouwmaterialen.

Wat is de voornaamste troef van uw bedrijf?

Onze grootste kracht is onze vastberadenheid om steeds tot het uiterste te gaan bij alles wat we ondernemen. We zijn strikt in onze manier van werken, maar ook zeer flexibel. Onze zin voor discipline kan op het eerste gezicht misschien wat 'hard' overkomen, maar ze stelt ons wel in staat om onze doelen te bereiken. Dat is en blijft uiteindelijk het belangrijkste.

De crisis van 2020 was moeilijk te verteren omdat ons bedrijf zich eind 2019 rigoureus heeft geheroriënteerd naar schrijnwerk en gevelbekleding in hout en panelen, inclusief een focus op de producten PHOENIX, LUMILICIA en MODUS.

Hoe gaat het met de houtbouwmarkt aan de vooravond van een nieuw jaar? Wat zijn uw prognoses voor 2022?

Onze prognoses zijn goed, want we hebben al orders voor 2022. We hebben altijd drie tot vier maanden werk voor de boeg, wat volstaat voor ons bedrijf. Wij zijn een kleine onderneming met vijf werknemers en zoeken nog twee extra mensen voor het productieteam. We zullen het tempo uiteraard moeten opkrikken zodra de aanwervingsprocedure voltooid is. Daarvoor vertrouwen we in de eerste plaats op onze nieuwe website, die binnenkort online zal komen. Op dit moment ondervinden we nog enkele moeilijkheden. Zo is het lastig om op een serene manier te werken omdat de leveringen vaak vertraging oplopen, onvoorziene afwezigheden door verplichte quarantaine frequent voorkomen en sommige prijsverhogingen ons dwingen om andere producten aan te bieden. We moeten ons haast iedere dag aanpassen en maken elke week een nieuwe planning.

De prijs van materialen (vooral hout) stijgt sterk. Welke invloed heeft dat op de verkoop? Wanneer kunnen we een terugkeer naar 'het oude normaal' verwachten?

Ik zou willen dat de situatie zich zo snel mogelijk herstelt, maar ik ben bang dat dat niet voor meteen zal zijn. Ik weet niet wat er echt aan de hand is. Al onze leveranciers hebben hetzelfde probleem. Ons wordt verteld dat het te wijten is aan de Chinese en Amerikaanse markten, die grote hoeveelheden bestellen. Het effect hiervan op onze verkoop is dat het bij onze klanten een zekere terughoudendheid creëert om te investeren. Ik kruip nu even in de huid van de particulier, die de prijzen ziet stijgen en de doorlooptijden langer ziet worden. Door deze onfortuinlijke situatie stellen klanten hun projecten uit of doen ze – alleen of met de hulp van kennissen – een groot aantal verschillende werken zelf.

Laat het tekort aan mankracht zich voelen? Hoe gaat u daar intern mee om?

Het tekort aan arbeidskrachten is zonder meer zorgwekkend. Er zijn natuurlijk specifieke wervingskanalen, maar de resultaten zijn teleurstellend. Voor ons is het beste alternatief het opleidingsstelsel in bedrijven dat omkaderd wordt door IFAPME, CEFA of Forem. Het voorname obstakel is dat leerlingen slechts 465 euro per maand ontvangen gedurende het eerste jaar van dit traject, wat kan oplopen tot maximaal 930 euro in het derde jaar. Jongeren of personen die hun loopbaan een andere wending willen geven, moeten dus zeer gemotiveerd zijn om aan de cursus deel te nemen. Bovendien worden ze in het opleidingsprogramma 'bedrijfsleider' tot zelfstandigheid gedwongen, waardoor firma's zoals de onze van arbeidskrachten beroofd worden.

Er is tegenwoordig veel meer nodig dan alleen vakkennis om je staande te houden als freelancer of werkgever. Heel vaak zijn het zelfstandigen die zich na drie of vier jaar bewust worden van de moeilijkheden en een nieuwe baan als vaste werknemer

in een bedrijf proberen te vinden, waarna het dikwijls lastig is om het eens te worden over een bevredigende loonverwachting. Bovendien zijn we tot de conclusie gekomen dat het nettoloon van een arbeider vandaag te laag is en helaas te vol zit met administratie- en meerkosten om verhoogd te kunnen worden. Het is een echt dilemma, ik heb het gevoel dat ik voortdurend op een dood spoor zit! Ik begrijp dat werknemers en bazen elkaar niet meer begrijpen en dat is ook een rem op de verdere ontwikkeling van bedrijven. Wij hebben ook het gevoel dat de 'carrièregeest' niet echt meer bestaat. Er is veel beweging op de arbeidsmarkt en er wordt snel van job veranderd, wat duidelijk te zien is op de cv's die we binnenkrijgen. Als je een werknemer een aantal jaar hebt opgeleid, is het soms zeer frustrerend om hem te zien vertrekken, enkel en alleen omdat hij eens van omgeving wil veranderen of vanwege een ruzie met een collega. Helaas kunnen we daar weinig tot niets aan doen.

Een andere hindernis voor de ontwikkeling van ondernemingen is het lage opleidingsniveau in het technisch of beroepsonderwijs, waardoor jongeren, die zelf soms zeer weinig steun van hun familie en de samenleving krijgen, zich onzeker voelen. Dat heeft twee perverse effecten. In de eerste plaats onderdrukt dat het verlangen van jongeren om hun grenzen te verleggen, kennis te verwerven en zichzelf te ontplooiën. Ten tweede creëert dat bij jongeren een gevoel van berusting, waardoor de leergierigheid afneemt. Naar mijn mening moet handenarbeid dringend sociaal geherwaardeerd worden, want de bazen alleen kunnen dat niet voor el-

kaar krijgen. Het beroep van timmerman is zeer technisch en vereist specifieke vaardigheden, dus er is geen reden om er niet trots op te zijn. Ik denk ook dat het van cruciaal belang is om de positie van kleine en middelgrote werkgevers die bij dit proces betrokken zijn opnieuw naar waarde te schatten in het collectieve denken. Proficiat aan allen die het aandurven om dezer dagen nieuw personeel in dienst te nemen!

Is houtbouw de toekomst van huisvesting?

Houtbouw is eeuwig, want tussen de boom en de mens is het al lang pure liefde. De mens plant bomen en bomen beschermen en dienen de mens. Als het verantwoord gebruikt en gecultiveerd wordt, is hout een onuitputtelijke grondstoffenbron. Bomen bieden een positief antwoord op de ecologische uitdagingen waar de mensheid voor staat. Daarom is houtbouw, geïsoleerd met houtvezels, naar mijn mening de perfecte oplossing voor een verantwoord gebruik van dit geschenk van Moeder Natuur, aangezien de hoeveelheid gebruikt hout gering blijft en al het houtafval nuttig ingezet wordt. Laten we zeker ook niet vergeten dat hout al duizenden jaren het onbetwiste technische antwoord biedt op bepaalde constructieve vraagstukken. Dan denk ik vooral aan allerlei soorten overkappingen en dakconstructies. Er zijn tal van toepassingen waarbij hout de technische oplossing bij uitstek is, vanwege een ideale combinatie van gunstige eigenschappen: flexibiliteit, een licht gewicht, stevigheid, snelheid van uitvoering en beschikbaarheid. ■